

Zákon (1999:116) o rozhodčím řízení

Rozhodčí smlouva

§ 1

Spory, o jejichž předmětu strany mohou uzavřít smír, lze postoupit na základě smlouvy k rozhodnutí rozhodcem nebo rozhodci. Taková smlouva se může týkat budoucích sporů ohledně právního vztahu uvedeného ve smlouvě. Spor se může týkat existence určité skutečnosti.

Strany mohou rozhodcům dovolit doplnit smlouvu nad rámec toho, co vyplývá z jejího výkladu..

Rozhodci mohou rozhodovat o civilně právních účincích předpisů o ochraně hospodářské soutěže mezi stranami.

§ 2

Rozhodci jsou oprávněni rozhodovat o své pravomoci [příslušnosti] k rozhodnutí sporu. To však nebrání soudu, aby na žádost některé ze stran tuto otázku přezkoumal. Rozhodci mohou během doby, než bude rozhodnutí soudu vydáno, soudu pokračovat v rozhodčím řízení.

Dospějí-li rozhodci během řízení k závěru, že jsou oprávněni ve sporu rozhodovat, není tento [jejich] závěr závazný. Pro žalobu na neplatnost rozhodčího nálezu, jímž bylo rozhodnuto o pravomoci [příslušnosti] rozhodců, se použijí ustanovení §§ 34 a 36.

§ 3

Má-li být platnost rozhodčí dohody, jež je součástí jiné smlouvy, posuzována při přezkumu oprávnění rozhodce, bude rozhodčí smlouva považována za samostatnou smlouvu.

§ 4

Soud nesmí proti vůli jedné ze stran rozhodovat o věci, o níž mají dle rozhodčí smlouvy rozhodovat rozhodci.

Námítky týkající se rozhodčí smlouvy musí být uplatněny nejpozději v okamžiku, kdy strana podá vyjádření [ve věci samé]. Námítky uplatněné později nejsou účinné, neměla-li strana pro zpoždění závažný důvod a námitku podala ihned poté, co tento důvod pominul. Námitka proti rozhodčí smlouvě se zohlední i v případě, požádala-li strana uplatňující námitku o přezkum námity proti ustanovení obsaženému v rozhodčí smlouvě švédským exekučním úřadem [*kronofogdemyndighet*] v souvislosti s platebním rozkazem nebo výkonem rozhodnutí.

V průběhu projednávání sporu rozhodce nebo ještě před zahájením projednávání může soud bez ohledu na rozhodčí smlouvu vydat rozhodnutí o ochranných opatřeních, které je oprávněn vydávat v souladu se zákonem..

§ 5

Strana ztrácí právo odvolat se na rozhodčí smlouvu jako na překážku projednání sporu před soudem, jestliže tato strana

1. odmítne návrh na zahájení rozhodčího řízení,
2. ve stanovené lhůtě nejmenuje rozhodce nebo
3. ve stanovené lhůtě nesloží u rozhodců svůj podíl na požadované jistině pro odměnu rozhodců.

§ 6

Týká-li se spor mezi podnikatelem a spotřebitelem zboží, služby nebo jiného statku poskytovaného převážně pro jednorázovou spotřebu, rozhodčí smlouva je neplatná, byla-li uzavřena před vznikem sporu. Taková smlouva však platí v nájemních a pachtovních vztazích, byl-li jejím prostřednictvím určen jako rozhodčí soud nájemní nebo pachtovní výbor, nevyplývá-li jinak z ustanovení kap. 8 § 28 nebo kap. 12 § 66 pozemkového zákona.

Odstavec 1 neplatí v případě, jde-li o spor ze smlouvy mezi pojistitelem a pojištěncem o pojištění založeném na kolektivní smlouvě nebo na skupinové smlouvě, zodpovídá-li za toto pojištění představitel uskupení podniků. Odstavec 1 dále neplatí, vyplývá-li z mezinárodních závazků Švédska něco jiného.

Rozhodci

§ 7

Rozhodcem může být každá svéprávná osoba.

§ 8

Rozhodce musí být nestranný.

Rozhodce bude na žádost jedné ze stran vyloučen z projednávání věci, existují-li okolnosti vzbuzující pochybnosti o jeho nestrannosti. Takovou okolností se vždy rozumí,

1. je-li rozhodce nebo jemu blízká osoba stranou sporu nebo může-li rozhodci nebo jemu blízké osobě z výsledku sporu plynout značný prospěch či značná újma,
2. je-li rozhodce nebo jemu blízká osoba členem představenstva společnosti nebo jiné organizace, jež je stranou sporu, nebo zástupcem strany nebo jiné osoby, jíž by z výsledku sporu mohl plynout značný prospěch či značná újma,
3. zaujme-li rozhodce jako znalec či jiným způsobem stanovisko ve sporu nebo pomůže-li jedné ze stran připravit nebo vypracovat žalobu či obranu ve sporu nebo
4. přijme-li rozhodce odměnu nebo vyhradí-li si právo na odměnu v rozporu s § 39 odst. 2.

§ 9

Osoba, jež byla požádána ujmout se věci jako rozhodce, je povinna neprodleně poskytnout informace o všech okolnostech, jež by dle § 7 nebo 8 mohly dotyčné osobě bránit ve výkonu funkce rozhodce. Rozhodce je povinen informovat strany sporu a ostatní rozhodce o takových okolnostech ihned po jmenování všech rozhodců a dále v průběhu rozhodčího řízení neprodleně poté, kdy se dozví o nové okolnosti.

§ 10

Návrh na vyloučení rozhodce z projednávání věci z důvodu okolnosti uvedené v § 8 musí být podán do 15 dnů ode dne, kdy se strana dozvěděla o jmenování rozhodce i o této okolnosti. Nedohodnou-li se strany jinak, přezkoumají tento návrh rozhodci.

Je-li návrhu vyhověno, nelze toto rozhodnutí napadnout.

Strana, jež nesouhlasí s rozhodnutím, jímž byl návrh na vyloučení rozhodce z projednávání věci zamítnut z důvodu opožděného podání, může podat návrh na vyloučení rozhodce z projednávání věci u soudu prvního stupně. Návrh musí být podán do 30 dnů ode dne, kdy byla strana s rozhodnutím seznámena. Do rozhodnutí soudu, mohou rozhodci pokračovat v rozhodčím řízení.

§ 11

Strany se mohou dohodnout na tom, že o návrhu dle § 10 odst. 1 s konečnou platností rozhodne rozhodčí institut [stálý rozhodčí soud].

§ 12

Strany se mohou dohodnout na počtu rozhodců a na způsobu jejich jmenování.

Nedohodnou-li se jinak, platí §§ 13–16.

Soud prvního stupně jmenuje rozhodce i v jiných případech, než o kterých pojednávají §§ 14–17 na základě dohody obou stran a na žádost jedné ze stran.

§ 13

Rozhodci jsou tři. Každá ze stran jmenuje jednoho rozhodce, ti poté jmenují třetího.

§ 14

Vybírají-li si strany nezávisle na sobě rozhodce a jedna ze stran v návrhu na zahájení rozhodčího řízení dle § 19 vyrozuměla druhou stranu o své volbě rozhodce, je druhá strana povinna do 30 dnů od přijetí vyrozumění písemně informovat první stranu o své volbě rozhodce.

Strana, jež takto vyrozuměla protistranu o své volbě rozhodce, nesmí bez souhlasu protistrany svou volbu odvolat.

Nezvolí-li si protistrana rozhodce ve stanovené lhůtě, jmenuje rozhodce na žádost první strany soud prvního stupně.

§ 15

Má-li být rozhodce jmenován ostatními rozhodci a nestane-li se tak do 30 dnů ode dne, kdy byl jmenován poslední z nich, jmenuje rozhodce na žádost jedné ze stran soud prvního stupně.

Má-li být rozhodce jmenován někým jiným, než je jedna ze stran nebo rozhodci, ale nestane-li se tak do 30 dnů ode dne, kdy strana, jež si přeje jmenování rozhodce, vyzvala osobu, jež má rozhodce jmenovat, aby tak učinila, jmenuje rozhodce na žádost jedné ze stran soud prvního stupně. Totéž platí v případě, mají-li rozhodce jmenovat obě strany společně, tyto strany se však do 30 dnů ode dne, kdy jedna strana obdržela vyrozumění od druhé strany, nedohodly.

§ 16

Odstoupí-li rozhodce nebo je-li vyloučen z projednávání věci, jmenuje soud prvního stupně na žádost jedné ze stran nového rozhodce. Nemůže-li rozhodce vykonávat svou funkci vlivem okolností, jež nastaly po jeho jmenování, jmenuje nového rozhodce osoba, jež původně měla rozhodce jmenovat. Při tomto jmenování platí §§ 14 a 15. Lhůta pro jmenování nového rozhodce je 30 dní i pro stranu, jež podala návrh na zahájení rozhodčí řízení, a počítá se pro všechny ode dne, kdy osoba, jež má jmenovat rozhodce, o tom byla vyrozuměna.

§ 17

Způsobí-li rozhodce zpoždění rozhodčího řízení, vyloučí soud prvního stupně na návrh jedné ze stran rozhodce z projednávání věci a jmenuje jiného rozhodce. Strany se mohou také dohodnout, aby takový návrh s konečnou platností přezkoumal rozhodčí institut [stálý rozhodčí soud].

§ 18

Podala-li jedna ze stran žádost k soudu prvního stupně o jmenování rozhodce dle § 12 odst. 3 nebo §§ 14–17, může soud žádost zamítnout pouze, je-li zjevné, že pro rozhodčí řízení chybí právní předpoklady.

Řízení

§ 19

Nedohodnou-li se strany jinak, je rozhodčí řízení zahájeno v okamžiku, kdy jedna ze stran přijme návrh na zahájení rozhodčího řízení dle odstavce druhého.

Návrh na zahájení rozhodčího řízení musí být učiněn v písemné formě a musí obsahovat:

1. výslovný a ničím nepodmíněný návrh na zahájení rozhodčího řízení,
2. informaci o záležitosti, již se týká rozhodčí smlouva a již mají rozhodci projednat a
3. informaci o výběru rozhodce navrhovatelem, má-li tato strana rozhodce jmenovat.

§ 20

Je-li rozhodců několik, je jeden z nich jmenován předsedajícím rozhodcem. Nedohodnou-li se strany nebo rozhodci jinak, je předsedajícím rozhodcem jmenován ten, jenž byl jmenován ostatními rozhodci nebo (místo nich) soudem prvního stupně.

§ 21

Rozhodci musí spor posuzovat nestranně, v souladu s účelem řízení a rychle. V průběhu řízení postupují podle dohody stran je-li to možné.

§ 22

Strany se dohodnou na místě rozhodčího řízení. V ostatních případech rozhodnou o místě řízení rozhodci.

Rozhodci nesmí konat ústní jednání na jiném místě ve Švédsku nebo v zahraničí, nedohodnou-li se strany jinak.

§ 23

Strana navrhuující zahájení rozhodčího řízení je povinna v průběhu projednávání věci před rozhodci předložit své vyjádření ve věci uvedené v návrhu na zahájení rozhodčího řízení a o okolnostech, na něž se strana v tomto vyjádření odvolává. Poté je protistrana povinna v průběhu projednávání věci před rozhodci předložit své stanovisko k tomuto vyjádření a k okolnostem, na něž se protistrana odvolává.

Strana požadující zahájení rozhodčího řízení může předložit nový návrh a protistrana může předložit vlastní návrh, umožňuje-li to rozhodčí smlouva a rozhodci to s ohledem na dobu předložení nebo jiné okolnosti neshledají nevhodným pro projednání. Za stejných předpokladů mohou obě strany během rozhodčího řízení změnit nebo doplnit dříve předložené návrhy a odvolat se na nové okolnosti ve prospěch své argumentace.

Odstavce 1 a 2 neplatí, dohodnou-li se strany jinak.

§ 24

Rozhodci jsou povinni poskytnout oběma stranám příležitost se v celém potřebném rozsahu k věci písemně či ústně vyjádřit. Před rozhodnutím věci svěřené rozhodcům musí dojít k ústnímu jednání, požaduje-li to jedna ze stran a nedohodnou-li se strany jinak.

Straně musí být poskytnuta možnost seznámit se všemi písemnostmi a listinami týkajícími se sporu, které byly rozhodcům poskytnuty protistranou nebo jinou osobou.

Nezúčastní-li se jedna ze stran bez udání řádného důvodu jednání nebo v jiném ohledu nedodrží pokyny rozhodců, není to překážkou v pokračování v řízení a pro rozhodnutí sporu na základě listin, jež jsou k dispozici.

§ 25

Odpovědnost za opatření důkazů nesou strany. Rozhodci však mohou ustanovit znalce, není-li to v rozporu s vůlí obou stran.

Rozhodci mohou odmítnout nabízený důkazní materiál, je-li tento pro spor zjevně nevýznamný nebo z důvodu okamžiku, kdy byl tento předložen.

Rozhodci nesmí požadovat přísahu nebo čestné prohlášení. Dále nesmí ukládat peněžité sankce nebo používat jiné donucovací prostředky pro zajištění požadovaného důkazního materiálu.

Nedohodnou-li se strany jinak, mohou rozhodci na žádost jedné ze stran uložit protistraně v průběhu řízení, aby učinila opatření k zajištění nároků, o nichž mají rozhodci rozhodnout. Rozhodci mohou straně požadující toto opatření uložit, aby složila potřebnou jistotu za případnou škodu, jež by protistraně mohla důsledkem tohoto opatření vzniknout.

§ 26

Požaduje-li jedna ze stran vyslechnutí svědka nebo znalce pod přísahou nebo na základě čestného prohlášení, může o to strana s přivolením rozhodců požádat soud prvního stupně. Totéž platí, žádá-li jedna ze stran, aby straně nebo jiné osobě bylo uloženo předložit jako důkaz určitou listinu nebo předmět. Shledají-li rozhodci tento požadavek oprávněným s ohledem na dokazování, vysloví souhlas se žádostí podávanou u soudu. Existují-li pro takový postup důležité důvody, soud žádosti vyhoví. Na opatření dle odst. 1, se vztahují ustanovení občanského soudního řádu. Rozhodci jsou v takovém případě předvoláni k výslechu svědka, znalce nebo strany a je jim umožněno klást otázky. Nezúčastní-li se rozhodce výslechu, není to překážkou jeho provedení.

Rozhodčí nález

§ 27

Rozhodci rozhodují o svěřených záležitostech formou rozhodčího nálezu. Ukončí-li rozhodci rozhodčí řízení, aniž by věc [meritorně] rozhodli, rozhodují rovněž rozhodčí, nálezem.

Dojde-li ke smíru obou stran, mohou rozhodci na jejich žádost stvrdit smír rozhodčím nálezem.

Jiná rozhodnutí, jež nejsou součástí rozhodčího nálezu, se označují jako usnesení.

Rozhodčí řízení se považuje za ukončené vydáním konečného rozhodčího nálezu, nevyplývá-li nic jiného z § 34 nebo 35.

§ 28

Vezme-li jedna ze stran svůj návrh, zastaví rozhodci řízení o sporu v této části, nepožaduje-li protistrana přezkoumání [rovněž] tohoto návrhu rozhodci.

§ 29

Část sporu nebo otázka mající význam pro posuzování sporu může být rozhodnuta zvláštním rozhodčím nálezem, nejsou-li obě strany proti tomuto postupu. Nárok, jehož započtení je navrhováno, bude však přezkoumána ve stejném rozhodčím nálezem jako hlavní nárok.

Uzná-li jedna ze stran úplně nebo částečně návrh, může být o tomto návrhu nebo o jeho části vydán zvláštní rozhodčí nález.

§ 30

Nezúčastní-li se jeden z rozhodců bez udání závažného důvodu projednávání věci rozhodčím senátem, nebrání to ostatním rozhodcům v rozhodování.

Nedohodnou-li se strany jinak, považuje se za rozhodnutí rozhodčího senátu názor, na němž se shodne většina rozhodců účastnících se projednávání. Není-li dosaženo většiny pro žádný názor, platí názor předsedajícího rozhodce.

§ 31

Rozhodčí nález musí být písemný a musí obsahovat podpisy rozhodců. Nemohou-li rozhodčí nález podepsat všichni rozhodci a je-li to v rozhodčím nálezem odůvodněno, stačí podpisy většiny rozhodců. Strany se mohou dohodnout, že rozhodčí nález podepíše pouze předseda rozhodčího senátu.

Rozhodčí nález musí obsahovat datum vydání a místo konání rozhodčího řízení.

Rozhodčí nález musí být ihned doručen stranám sporu.

§ 32

Pokud rozhodci zjistí, že rozhodčí nález obsahuje zjevnou nesrovnalost důsledkem písařské chyby rozhodce nebo jiné osoby, početní chybu či podobné nedopatření, nebo jestliže rozhodci nedopatřením nerozhodli v otázce, jež měla být součástí rozhodčího nálezu, mohou rozhodci do 30 dnů ode dne vydání rozhodčího nálezu rozhodnout o opravě nebo o doplnění rozhodčího nálezu. Dále mohou opravit, doplnit nebo provést výklad rozhodčího nálezu, a to na žádost jedné ze stran sporu do 30 dnů ode dne, kdy byly strany seznámeny s rozhodčím nálezem.

Rozhodnou-li rozhodci na žádost stran o opravě nebo o výkladu rozhodčího nálezu, musí se tak stát do 30 dnů od doručení žádosti. Rozhodnou-li rozhodci o doplnění rozhodčího nálezu, musí se tak stát do 60 dnů od doručení návrhu.

Dříve než rozhodci učiní rozhodnutí dle tohoto paragrafu, má byt stranám sporu poskytnuta možnost vyjádřit se k tomuto opatření.

Neplatnost a zrušení rozhodčího nálezu

§ 33

Rozhodčí nález je neplatný,

1. týká-li se věci, o níž dle švédského právního řádu nesmí rozhodovat rozhodci,
2. je-li rozhodčí nález nebo způsob, jakým jej bylo dosaženo, zjevně neslučitelný se základy švédského právního řádu, nebo
3. nesplňuje-li rozhodčí nález ustanovení o písemné formě a podpisech dle § 31 odst. 1.

Neplatná může být i část rozhodčího nálezu.

§ 34

Rozhodčí nález, který nelze napadnout dle § 36, bude úplně nebo částečně zrušen na základě žaloby jedné ze stran,

1. není-li podložen platnou rozhodčí smlouvou mezi stranami,
2. byl-li vydán po uplynutí lhůty stanovené stranami, nebo jestliže rozhodci jiným způsobem poruší svou povinnost,
3. nemělo-li rozhodčí řízení dle § 47 probíhat ve Švédsku,
4. byl-li rozhodce jmenován v rozporu s dohodou stran nebo s tímto zákonem,
5. byl-li jeden z rozhodců vlivem okolností uvedených v § 7 nebo 8 ze své funkce vyloučen, nebo
6. došlo-li jiným způsobem bez zavinění stran v rozhodčím řízení k chybě, jež pravděpodobně ovlivnila výsledek.

Strana sporu se nemůže odvolávat na okolnosti, jež svou účastí na řízení bez námitek nebo jiným způsobem nezpochybnila v průběhu řízení. Pouhá skutečnost, že strana jmenovala rozhodce, nebude vykládána tak, že strana uznala oprávnění rozhodce rozhodovat v posuzované věci. Z § 10 a 11 vyplývá, že strana může pozbyt práva dle odst. 1 bodu 5 odvolávat se na okolnosti uvedené v § 8.

Žaloba musí být podána do 3 měsíců ode dne, kdy byla strana seznámena s rozhodčím nálezem nebo, došlo-li dle § 32 k opravě, doplnění nebo výkladu dle § 32, do 3 měsíců ode dne, kdy byla strana seznámena s rozhodčím nálezem v jeho konečném znění. Po vypršení prodloužené lhůty nemá strana právo navrhopvat zrušení rozhodčího nálezu z jiného důvodu.

§ 35

Soud může po určitou dobu odložit rozhodnutí o žalobě na neplatnost nebo zrušení rozhodčího nálezu, aby rozhodcům poskytl příležitost obnovit projednávání nebo učinit jiné opatření, jež by dle názoru rozhodců vyvrátilo důvod pro zneplatnění nebo zrušení rozhodčího nálezu,

1. shledá-li soud, že žalobě může být vyhověno a jedna ze stran požaduje odklad, nebo
2. požadují-li obě strany odklad.

Vydají-li rozhodci nový rozhodčí nález, může jedna ze stran během rozhodování soudu bez návrhu na zahájení řízení zpochybnit rozhodčí nález v míře, která vyplývá z obnoveného projednání nebo ze změny dříve vydaného rozhodčího nálezu.

Řízení před soudem může nezávisle na kap. 43 § 11 odst. 2 občanského soudního řádu pokračovat i v případě, že doba, po kterou došlo k odkladu rozhodnutí, uplynula o více než 15 dnů.

§ 36

Rozhodčí nález, jenž byl vydán na základě ukončeného rozhodčí řízení, v němž rozhodci nepřezkoumali otázky, jež jim byly svěřeny k rozhodnutí, může být na základě žaloby jedné ze stran částečně nebo úplně změněn. Žaloba musí být podána do 3 měsíců ode dne, kdy byla strana seznámena s rozhodčím nálezem nebo, došlo-li k opravě, doplnění nebo výkladu dle § 32, do 3 měsíců ode dne, kdy byla strana seznámena s rozhodčím nálezem v jeho konečném znění. Rozhodčí nález musí obsahovat jasné poskyny, jak má strana, jež chce nález napadnout, postupovat.

Žaloba dle odst. 1 týkající se pouze otázky, o níž pojednává § 42, je přípustná, je-li obsahem rozhodčího nálezu skutečnost, že rozhodci zjistili nedostatek své pravomoci k rozhodnutí věci. Je-li obsahem rozhodčího nálezu něco jiného, může se strana, jež chce napadnout rozhodnutí, bránit proti rozhodčímu nálezem dle ustanovení § 34.

Náklady rozhodčího řízení

§ 37

Obě strany solidárně uhradí přiměřenou odměnu rozhodcům za jejich práci a náhradu za jejich výdaje. Jestliže rozhodci dospěli k závěru o nedostatku pravomoci pro rozhodnutí sporu, je strana, jež nenavrhl zahájení rozhodčího řízení, povinna k úhradě pouze v případě zvláštních okolností.

Rozhodci mohou v konečném rozhodčím nálezem uložit stranám úhradu odměny rozhodcům včetně úroků ode dne následujícího po uplynutí jednoho měsíce ode dne vydání rozhodčího nálezu. Odměna se stanoví pro každého rozhodce samostatně.

§ 38

Rozhodci mohou požadovat složení jistiny na svou odměnu. Mohou také určit zvláštní jistiny pro různé záležitosti. Nesložil-li jedna ze stran ve lhůtě stanovené rozhodci svůj podíl na požadované jistině, může protistrana složit celou jistinu. Není-li požadovaná jistina složena, mohou rozhodci řízení zcela nebo částečně ukončit.

Rozhodci mohou během řízení rozhodnout o použití jistiny na pokrytí svých výdajů. Poté, co byla odměna rozhodců stanovena konečným rozhodčím nálezem, a nález v této části nabyl právní moci, mohou rozhodci využít platby z jistiny, nesplní-li strany svou povinnost k úhradě nákladů dle nálezu. Právo na jistinu se týká i výnosu ze složených prostředků.

§ 39

Ustanovení §§ 37 a 38 neplatí, dohodnou-li se strany společně jinak způsobem závazným pro rozhodce.

Smlouva o odměně rozhodců, jež nebyla uzavřena s oběma stranami společně, je neplatná. Složila-li však jedna ze stran celou jistinu, může tato strana sama povolit, aby rozhodci použili jistinu jako odměnu za provedenou práci.

§ 40

Během čekání na úhradu odměny nesmějí rozhodci zdržovat doručení rozhodčí nález.

§ 41

Strana sporu nebo rozhodce může podat žalobu na neplatnost rozhodčího nálezu týkající se odměny rozhodců k soudu prvního stupně. Žaloba musí být podána do 3 měsíců ode dne, kdy byla strana seznámena s rozhodčím nálezem, rozhodcem pak ve stejné lhůtě od vydání rozhodčího nálezu. Došlo-li k opravě, doplnění nebo výkladu dle § 32, musí strana žalobu podat do 3 měsíců ode dne, kdy byla s rozhodčím nálezem seznámena v jeho konečném znění. Podává-li návrh rozhodce, musí tak učinit ve stejné lhůtě ode dne vydání rozhodčího nálezu v jeho konečném znění. Rozhodčí nález musí obsahovat jasné pokyny, jak má strana, jež chce podat žalobu na neplatnost této části rozhodčího nálezu, postupovat.

Nález, jehož prostřednictvím má být odměna rozhodci snížena, platí i pro stranu, jež nepodala žalobu.

§ 42

Nedohodnou-li se strany jinak, mohou rozhodci na návrh jedné ze stran uložit protistraně zaplacení výloh navrhuující strany a rozhodnout o konečném rozdělení odměny rozhodců mezi stranami. Výrok rozhodců může stanovit úrokem, je-li to v souladu s návrhem.

Soudní příslušnost a lhůty pro podání žaloby

§ 43

Žalobu na neplatnost rozhodčího nálezu dle §§ 33, 34 a 36 projedná příslušný soud druhého stupně, v jehož obvodu probíhalo rozhodčí řízení. Není-li místo rozhodčího řízení uvedeno v rozhodčím nálezem, je možné podat žalobu ke soud druhého stupně ve Stockholmu [*Svea hovrätt*].

Proti rozsudku soudu druhého stupně se nelze odvolat. Soud druhého stupně však může povolit odvolání proti rozsudku, může-li mít přezkoumání rozsudku před Nejvyšším soudem [*Högsta domstolen*] význam pro výklad práva.

Žalobu týkající se odměny rozhodce může projednat soud prvního stupně v místě rozhodčího řízení. Není-li místo rozhodčího řízení uvedeno v rozhodčím nálezem, je možné podat žalobu u soudu prvního stupně ve Stockholmu [*Stockholms tingsrätt*].

§ 44

Návrh na jmenování nebo vyloučení rozhodce z projednávání věci může projednat soud prvního stupně v obci, v níž má jedna ze stran trvalý pobyt, nebo soud prvního stupně v místě rozhodčího řízení. Návrh může taktéž projednat soud prvního stupně ve Stockholmu [*Stockholms tingsrätt*]. Je-li

to možné, musí být protistraně umožněno se k věci vyjádřit před vyhověním návrhu. V případě návrhu na vyloučení rozhodce z projednávání věci má být slyšen i dotčený rozhodce.

Návrh na dokazování podle § 26 může projednat soud prvního stupně, který určí rozhodci. Neurčí-li rozhodci soud, projedná návrh soud prvního stupně ve Stockholmu [*Stockholms tingsrätt*].

Pokud soud prvního stupně schválí návrh na jmenování nebo vyloučení rozhodce z projednávání věci, není možné se proti rozhodnutí soudu odvolat. Proti rozhodnutí soudu se nelze odvolat dle § 10 odst. 3 ani jinak.

§ 45

Má-li dle zákona nebo smlouvy strana podat návrh v určité lhůtě, předmětu návrhu se však týká rozhodčí smlouva, musí strana ve stanovené lhůtě podat návrh na zahájení rozhodčího řízení podle § 19.

Byl-li podán návrh na zahájení rozhodčího řízení ve stanovené lhůtě, avšak bylo-li rozhodčí řízení ukončeno bez pravomocného rozhodnutí věci samé, jež byla rozhodcům svěřena, a nestalo-li se to v důsledku zavinění navrhovatele, považuje se návrh za včas podaný, podá-li strana návrh na zahájení rozhodčího řízení nebo návrh k soudu do 30 dnů ode, kdy byla s rozhodčím nálezem seznámena. Pokud byl rozhodčí nález zrušen nebo prohlášen za neplatný nebo byla-li žaloba na neplatnost rozhodčího nálezu dle § 36 zamítnuta, do 30 dnů ode dne, kdy rozhodčí nález nabyl právní moci.

Mezinárodněprávní vztahy

§ 46

Tento zákon se vztahuje na rozhodčí řízení probíhající ve Švédsku i v případě, že spor obsahuje mezinárodní prvek.

§ 47

Rozhodčí řízení může být dle tohoto zákona zahájeno ve Švédsku, stanoví-li rozhodčí smlouva, že rozhodčí řízení má ve Švédsku proběhnout, nebo jestliže rozhodci nebo stálý rozhodčí soud [rozhodčí institut] v souladu se smlouvou rozhodl(i) o konání rozhodčího řízení ve Švédsku, nebo v případě, že s tím protistrana souhlasí.

Rozhodčí řízení může být dle tohoto zákona zahájeno ve Švédsku rovněž proti straně, která ze má trvalý pobyt, nebo proti straně, jež by jinak mohla být předvolána ke sporu u švédského soudu, nestanoví-li rozhodčí smlouva, že rozhodčí řízení se má konat v zahraničí.

V jiných případech se rozhodčí řízení nesmí dle tohoto zákona konat ve Švédsku.

§ 48

Obsahuje-li rozhodčí smlouva mezinárodní prvek, vztahuje se na smlouvu právo, na němž se strany dohodly. Jestliže se strany nedohodly, použije se právo té země, v níž na základě smlouvy mezi stranami proběhlo nebo má proběhnout rozhodčí řízení.

Odstavec 1 se nevztahuje na otázku, zda byla strana oprávněná uzavřít rozhodčí smlouvu, nebo byla řádně zastoupena.

§ 49

Má-li být na rozhodčí smlouvu použito cizí právo, platí v otázce pokryté smlouvou § 4, mimo tyto případy:

1. smlouva je dle použitelného práva neplatná, neúčinná či neproveditelná, nebo
2. o sporu nesmí dle švédského práva rozhodovat rozhodci.

Z § 4 odst. 3 vyplývá, že soud může navzdory rozhodčí smlouvě rozhodnout o ochranných opatřeních, k nimž je dle zákona oprávněn.

§ 50

Obsah §§ 26 a 44 o dokazování během rozhodčího řízení ve Švédsku se vztahuje i na rozhodčí řízení vedené v zahraničí, probíhá-li rozhodčí řízení podle rozhodčí smlouvy a v předmětné věci mohou dle švédského práva rozhodnout rozhodci.

§ 51

Nemá-li ani jedna ze stran trvalý pobyt či provozovnu ve Švédsku, mohou strany v komerčním vztahu výslovnou písemnou dohodou vyloučit či omezit použití důvodů pro zrušení rozhodčího nálezu, o nichž pojednává § 43.

Rozhodčí nález zakládající se na takové dohodě je ve Švédsku uznán a vykonán dle ustanovení týkajících se cizího rozhodčího nálezu.

Uznání a výkon cizího rozhodčího nálezu apod.

§ 52

Rozhodčí nález vydaný v zahraničí je považován za cizí.

Při použití tohoto zákona se rozhodčí nález považuje za vydaný v té zemi, v níž se nachází místo rozhodčího řízení.

§ 53

Cizí rozhodčí nález zakládající se na rozhodčí smlouvě bude ve Švédsku uznán a vykonán, nevyplývají-li jinak z §§ 54–60.

§ 54

Cizí rozhodčí nález nebude ve Švédsku uznán a vykonán, prokáže-li strana, proti které rozhodčí nález směřuje,

1. že strany dle použitelného práva nebyly oprávněny uzavřít rozhodčí smlouvu či nebyly řádně zastoupeny, že rozhodčí smlouva je neplatná dle práva, jež má být na základě dohody stran použito, nebo že rozhodčí smlouva dle práva země, v níž byl rozhodčí nález vydán, nebyla uzavřena.
2. že strana, proti které rozhodčí nález směřuje, nebyla náležitě vyrozuměna o jmenování rozhodce či o rozhodčím řízení, nebo jí z jiného důvodu nebylo umožněno se k věci vyjádřit,

3. že se rozhodčí nález týká sporu, jenž nebyl součástí návrhu stran na zahájení rozhodčího řízení, nebo obsahuje-li rozhodčí nález rozhodnutí v otázce, jež není pokryta rozhodčí smlouvou. Pokud však lze oddělit rozhodnutí v otázce, jež je pokryta rozhodčí smlouvou, od rozhodnutí, jež vybočuje z rozsahu rozhodčí smlouvy, část rozhodčího nálezu, jež spadá pod rozhodčí smlouvu, bude uznána a vykonána.
4. že jmenování rozhodčího senátu, jeho složení nebo rozhodčí řízení je v rozporu se smlouvou stran nebo s právem země, v níž proběhlo rozhodčí řízení, nebo
5. že rozhodčí nález ještě není pro strany závazný, byl zrušen, nebo byl jeho výkon odložen povoláním orgánem v zemi, v níž nebo na základě jejíhož práva byl vydán.

§ 55

Cizí rozhodčí nález dále nebude uznán a vykonán, shledá-li soud, že

1. se rozhodčí nález týká záležitosti, v níž dle švédského práva nemohou rozhodnout rozhodci, nebo
2. že uznání nebo výkon rozhodčího nálezu by byly zjevně neslučitelné se základy švédského právního řádu.

§ 56

Návrh na výkon cizího rozhodčího nálezu se podává u soudu druhé instance ve Stockholmu [Svea hovrätt].

K návrhu je třeba přiložit originál nebo ověřenou kopii rozhodčího nálezu. Nerozhodne-li soud druhého stupně jinak, je třeba přiložit i ověřený překlad celého rozhodčího nálezu do švédštiny.

§ 57

Návrhu na výkon nesmí být vyhověno, aniž by protistraně bylo umožněno vyjádřit se.

§ 58

Namítne-li protistrana, že nebyla uzavřena rozhodčí smlouva, je navrhovatel povinen předložit originál nebo ověřenou kopii rozhodčí smlouvy a nerozhodne-li soud druhého stupně jinak, také ověřený překlad do švédštiny, nebo je povinen jiným způsobem doložit uzavření rozhodčí smlouvy.

Namítne-li protistrana, že byl podán návrh na zrušení rozhodčího nálezu nebo na odklad výkonu k orgánu uvedenému v § 54 bod 5, může soud druhého stupně odložit rozhodnutí a, požaduje-li to navrhovatel, uložit protistraně složení potřebné jistiny. Jestliže protistrana jistinu nesloží, může soud rozhodnout o výkonu rozhodčího nálezu.

§ 59

Jestliže soud druhého stupně návrhu vyhoví, rozhodčí nález bude vykonán jako pravomocný rozsudek švédského soudu, nerozhodne-li Nejvyšší soud [Högsta domstolen] na základě odvolání proti rozsudku soudu druhého stupně jinak.

§ 60

Bylo-li povoleno ochranné opatření dle kap 15 občanského soudního řádu, má být při uplatnění § 7 téže kapitoly s podáním návrhu zrovnoprávněn návrh na zahájení rozhodčího řízení v zahraničí, jež může vést k rozhodčímu nálezu uznatelnému a vykonavatelnému ve Švédsku.

Po podání návrhu na výkon cizího rozhodčího nálezu musí soud druhého stupně přezkoumat návrh na zajišťovací opatření nebo na zrušení takového rozhodnutí.

-
1. Tento zákon vstupuje v platnost dne 1. dubna 1999. Ve stejný den přestává platit zákon (1929:145) o rozhodcích a zákon (1929:147) o cizích rozhodcích smlouvách a rozhodcích nálezech.
 2. Na rozhodčí řízení zahájená před vstupem tohoto zákona v platnost se vztahuje starší zákon. Ten se vztahuje i na výkon cizího rozhodčího nálezu, byl-li návrh na výkon nálezu podán před vstupem tohoto zákona v platnost.
 3. Byla-li rozhodčí smlouva uzavřena před vstupem tohoto zákona v platnost, platí nadále § 18 odst. 2, § 21 odst. 1 bod 1 a § 26 odst. 2 a 3 zákona (1929:145) o rozhodcích, pokud jde o lhůty pro vydání rozhodčího nálezu v řízení zahájeném do dvou let od vstupu nového zákona v platnost.
 4. Strany mohou v případech, o kterých pojednávají body 2 a 3, rozhodnout, že se použije pouze nový zákon.
 5. Místo odkazů na zákon (1929:145) o rozhodcích v zákoně nebo v jiném dokumentu se použije nový zákon.